

Sygn. akt III CNP 35/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa A. S. i J. S.
przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcji i Montażu P.
sp. z o.o. w K. i J. B. i B. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2016 r.,
na skutek skargi powódek
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 października 2013 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 października 2013 r. – w sprawie o zapłatę – Sąd Okręgowy w K. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 grudnia 2012 r.

Powódki J. S. i A. S. wniosły skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Wskazały na naruszenie prawa materialnego, tj. art. 204 k.c. w związku z art. 201, 209 i 207 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem prawnym wysoce sformalizowanym. Zaostrzone wymagania formalne są związane nie tylko z jej specyfiką, nadzwyczajną funkcją w systemie prawa, ale wynikają także z potrzeby spełnienia wysokich oczekiwań profesjonalnych w postępowaniu przez Sądem Najwyższym.

Wymagania konstrukcyjne skargi zostały określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Wśród nich, obok przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia (pkt 2), jest wymaganie wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. W orzecznictwie przyjmuje się, że chodzi o wskazanie konkretnego przepisu prawa pozytywnego (podmiotowego, materialnego) będącego podstawą orzeczenia, uwzględniającego lub oddalającego roszczenia stanowiącego źródło szkody.

Powódki przytoczyły podstawy skargi, wskazując, które przepisy i dlaczego zostały naruszone, nie wskazały natomiast przepisu, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Każde wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c. ma charakter bezwzględny, samodzielny i musi być spełniony oddzielnie. Wymagania te mają cechy koniunkcji, co oznacza, że niespełnienie któregokolwiek z nich oznacza niedopuszczalność skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).